

Sygn. akt VII U 398/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r. w Warszawie

sprawy S. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym (z tytułu umowy o pracę)

z udziałem Syndyka Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej

na skutek odwołania S. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 marca 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

S. R. (1) w dniu 4 maja 2015 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga

w W. od decyzji ww. organu rentowego z dnia 27 marca 2015 r.,

nr: (...). Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez ustalenie, że podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 27 marca 2014 r., jak również

o zasądzenie na jej rzecz od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona podniosła, że za brakiem pozorności umowy przemawia okoliczność, zgodnie z którą była ona jedyną osobą w spółce obsługującą całość tematyki związanej z realizacją projektów unijnych oraz, że żaden z pracowników nie miał tak szerokiego zakresu obowiązków. S. R. (1) podniosła, że w ramach wykonywania swoich obowiązków prowadziła korespondencję

z potencjalnymi kontrahentami spółki, którzy mieli z nią współpracować w ramach projektów unijnych (k. 2-9 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 1 czerwca 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie przedstawił dowodów na wykonywanie wskazywanego zakresu obowiązków. W ocenie Oddziału świadek A. N. wskazała, że nie posiada wiedzy, aby w spółce funkcjonowało kiedykolwiek stanowisko dyrektora ds. marketingu oraz, że odwołująca pracowała w (...) Sp. z o.o. Organ rentowy zauważył, że płatnik składek nie przedstawił zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy przez ubezpieczoną, co dowodzi pozorności zatrudnienia.

Przedstawione wyżej okoliczności zdaniem Oddziału dają podstawy do stwierdzenia, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów w rozumieniu art. 83 k.c.

w związku z art. 300 k.p. oraz z naruszeniem zasad współżycia społecznego w myśl art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 286-288 a. s.).

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2016 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty ginekologa celem ustalenia na podstawie dokumentacji lekarskiej, czy odwołująca S. R. (1) mogła podjąć zatrudnienie u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od dnia 27 marca 2014 r. na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu na stanowisku dyrektora ds. marketingu (k. 377 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. pismami z dnia 28 stycznia 2015 r. zawiadomił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i S. R. (1) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia prawidłowości zgłoszenia odwołującej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i wskazanych podstaw wymiaru składek z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę od dnia 27 marca 2014 r. (akta ZUS).

Zgodnie z Krajowym Rejestrem Sądowym (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w dniu 29 stycznia 2002 r., a dokonanie wpisu nastąpiło w dniu 16 lipca 2015 r. (k. 323-325 a. s.).

Zainteresowana spółka zgodnie z zeznaniem podatkowym osiągnęła dochód w kwocie 243.256,52 złotych za rok 2013 oraz w kwocie 333.898,02 złotych za rok 2014 (k. 326-333 a. s.).

Zgodnie z referencjami wystawionymi przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w dniu 31 stycznia 2014 r. odwołująca w przeciągu miesięcznych bezpłatnych praktyk wykazała się dużym doświadczeniem w zakresie administracji biurowej, a także bardzo dobrą znajomością języka angielskiego (k. 11 a. s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 27 marca 2014 r. zawarła umowę o pracę z S. R. (1) (wcześniej H.) na czas nieokreślony na stanowisku dyrektora ds. marketingu w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w wysokości 7.081,00 złotych brutto miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy ustalono siedzibą spółki mieszczącą się przy ulicy (...) (akta ZUS).

Odwołująca w dniach 27-28 marca 2014 r. przeszła instruktaż stanowiskowy związany z bezpieczeństwem i higieną pracy (akta ZUS).

Odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 27 marca 2014 r. W dniu 21 maja 2014 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy (okoliczność bezsporna).

Odwołująca otrzymywała od zainteresowanej spółki wynagrodzenie przelewem na konto (k. 21-56 a. s., akta ZUS).

Odwołująca podpisywała listę obecności za okres od dnia 27 marca 2014 r. do dnia 20 maja 2014 r. (akta ZUS).

Z treści wysyłanych maili wynikało, że S. H. porozumiewała się z potencjalnymi kontrahentami spółki (k. 57-77 a. s.).

Zainteresowana spółka w dniu 1 sierpnia 2012 r. zawarła umowę najmu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dotyczącą pomieszczenia biurowego o łącznej powierzchni 50 m² przy ulicy (...) (k. 281-282 a. s.).

Zainteresowana spółka zawarła:

- w dniu 15 listopada 2014 r. z (...) Sp. z o.o. Ska z siedzibą w W. dwie umowy o świadczenie usług informatycznych (k. 78-128 a. s.);

- w dniu 27 listopada 2014 r. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług informatycznych (k. 129-144 a. s.);

- w dniu 1 grudnia 2014 r. z (...) S. A. z siedzibą w W. umowę o informatycznym przygotowaniu projektu technicznego (k. 145-159 a. s.);

- w dniu 10 grudnia 2014 r. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług informatycznych (k. 160-220 a. s.);

- w dniu 10 grudnia 2014 r. z (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług informatycznych (k. 221-261 a. s.);

- w dniu 10 grudnia 2014 r. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług informatycznych (k. 262-278 a. s.).

W dniu 22 stycznia 2016 r. podpisała umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek zawartą z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.. Spółka do spłaty miała kwotę w wysokości 110.087,84 złotych na ubezpieczenie społeczne, 33.376,90 złotych na ubezpieczenie zdrowotne oraz 8734,71 złotych na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, gdzie datę ostatniej raty ustalono na dzień 18 stycznia 2018 r. (k. 336-341 a. s.).

Zgodnie z informacją powziętą od Dyrektora Kontroli Skarbowej w L. z dnia 25 maja 2016 r., zainteresowana spółka posiadała zaległości podatkowe objęte postępowaniem za:

- podatek od towarów i usług za grudzień 2008 r. w kwocie 61.600,00 złotych, za drugi kwartał 2009 r. w kwocie 20.178,00 złotych, za trzeci kwartał 2009 r. w kwocie 29.034,00 złotych oraz za czwarty kwartał 2009 r. w kwocie 97467,00 złotych ustalone wydaną ostateczną decyzją z dnia 27 czerwca 2014 r. w administracyjnym toku postępowania;

- podatek dochodowy od osób prawnych za 2008 r. w kwocie 24.453,00 złotych ustalone wydaną ostateczną decyzją z dnia 27 czerwca 2014 r. w administracyjnym toku postępowania;

- podatek dochodowy od osób prawnych za 2009 r. w kwocie 131.618,00 złotych ustalone wydaną decyzją z dnia 11 maja 2016 r. wysłaną stronie w dniu 12 maja 2016 r. (k. 368 a. s.).

Syndyk masy upadłości P. L. zawiadomił, że w dniu 2 września 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. obejmującą likwidację majątku (k. 395-396 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27 marca 2015 r., nr: (...)

na podstawie art. 83 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 i art. 38 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 58 § 2 i art. 83 § 1 k.c. oraz art. 22 § 1 i 300 k.p. Organ rentowy stwierdził, że S. R. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu

od dnia 27 marca 2014 r. Oddział oparł rozstrzygnięcie zawarte w decyzji na zeznaniach wezwanego świadka, który nie potwierdził faktycznego wykonywania obowiązków przez odwołującą na rzecz spółki, a ponadto stanął na stanowisku, że w toku postępowania strony nie przedstawiły żadnych dowodów, które potwierdziłyby sporne okoliczności. Ponadto w ocenie organu rentowego nie przedstawiono zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego zdolność do wykonywania pracy odwołującej, co narusza bezpośrednio dyspozycję zawartą w art. 229 § 4 k.p. (akta ZUS).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji zalegającej w aktach rentowych i aktach sądowych oraz mając na uwadze w szczególności treść zeznań świadka A. N.. W ocenie Sądu wiarygodność wytworzonych samych w sobie dokumentów nie była kwestionowana co do zasady. Jednakże należy zwrócić uwagę,

że stworzenie początkowych ram w celu wykonywania umowy o pracę, nie stanowi o rzeczywistym realizowaniu postanowień umownych. Sąd jako wiarygodne uznał dokumenty w postaci umowy o pracę, instruktażu stanowiskowego czy też historii przelewów wykonywanych na koncie bankowym. Jednakże te rzeczowe dowody nie powodują stwierdzenia, aby praca była faktycznie wykonywana przez odwołującą. Również dokument w postaci podpisywanej listy obecności przez ubezpieczoną został wytworzony na potrzeby niniejszego postępowania, jak także e-maile, za pomocą których pracownica rzekomo prowadziła korespondencję z potencjalnymi kontrahentami spółki. Sąd ustalił, że wskazana korespondencja mailowa zawiera jedynie wypowiedzi pisemne ubezpieczonej

do nieokreślonych osób i nie zawiera żadnych odpowiedzi na rzekome propozycje kierowane do nich przez ubezpieczoną. Dodatkowo S. R. (1) nie wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań jakiegokolwiek potencjalnego kontrahenta spółki, z którym rzekomo nawiązała kontakt, aby w toku niniejszego postępowania udowodniła stawiane przez siebie twierdzenia. Należy zauważyć, że odwołująca, jak i płatnik składek poza wspomnianymi dokumentami, nie przedstawili żadnych dowodów na potwierdzenie wykonywanych obowiązków pracowniczych przez S. R. (1). Co prawda Sąd zauważa,

że zainteresowana spółka zawarła umowy o świadczenie usług informatycznych odpowiednio z (...) Sp. z o.o. Ska z siedzibą w W., z (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W., z (...) S. A. z siedzibą w W., z (...) Sp.

z o.o. z siedzibą w W., z (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą

w W. oraz z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Tym niemniej

na ww. dokumentach nie znajduje się podpis odwołującej, a z samej treści ww. umów

nie wynika w żadnym stopniu, aby ich zawarcie była zasługą wykonywania obowiązków pracowniczych przez ubezpieczoną.

Strony nie wykazały w sposób dostateczny dla Sądu, aby odwołująca pracowała

w zainteresowanej spółce. Ubezpieczona nie wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków, którzy współpracowali z nią na co dzień i mogliby potwierdzić wykonywane przez nią czynności w biurze, jak również nie przedstawiono kontrahentów, z którymi odwołująca prowadziłaby rozmowy mające na celu podpisanie umów będących korzystnymi dla płatnika składek. Tymczasem w ocenie Sądu dopuszczenie dowodu z zeznań zawnioskowanych świadków nie doprowadziło do urzeczywistnienia wykonywanych rzekomo obowiązków pracowniczych przez S. R. (1). Świadek V. J. co prawda wskazała, że odwołująca została zatrudniona przez prezesa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., lecz nie posiadała żadnej wiedzy, która odnosiłaby się bezpośrednio do charakteru wykonywanych obowiązków pracowniczych ubezpieczonej.

Jak świadek wskazała, była zatrudniona w oddzielnym dziale. Sąd natomiast nie dał wiary świadkowi M. W. w zakresie współpracy z odwołującą, ponieważ zeznania te stoją w opozycji do przesłuchania w charakterze świadka A. N.. Z treści zeznań A. N. wynika jednoznacznie, że pracowała ona w siedzibie zainteresowanej spółce od lipca 2009 r. do lutego 2015 r. przy ulicy (...). Wskazano, iż firma zatrudnia około 20 osób oraz, że nie funkcjonowało stanowisko pracy dyrektora marketingu. W firmie znajdował się magazyn, dział handlowy i serwis. W związku z powyższym Sąd również nie dał wiary zeznaniom odwołującej w zakresie wykonywania przez nią pracy na stanowisku specjalisty ds. marketingu. Sąd jedynie uznał za wiarygodne zeznania odwołującej w zakresie odbywania przez nią praktyk,

jak również nieukończenia studiów na kierunku prawniczym. Sąd w oparciu o granice swobodnej oceny dowodowej doszedł do przekonania, że zgromadzony materiał dowodowy nie wskazywał bezpośrednio na świadczenie obowiązków pracowniczych przez ubezpieczoną. Dlatego też Sąd potraktował zeznania świadka A. N. za wiarygodne w konfrontacji do treści zeznań świadka M. W.. Należy zauważyć, że w treści umowy o pracę zawartej przez zainteresowaną spółkę z odwołującą, widniał zapis, zgodnie z którym S. R. (1) została zobowiązana do świadczenia pracy na rzecz płatnika składek przy ulicy (...). Zatem jednoznacznie wynika z zebranego materiału dowodowego, że ubezpieczona powinna była pracować w jednym budynku ze świadkiem A. N., która wskazywała, że ani razu nie widziała S. R. (1). Dodatkowo należy wskazać, że na dzień przesłuchiwania, M. W. pozostawała w zatrudnieniu w zainteresowanej spółce, natomiast stosunek pracy A. N. ustał w lutym 2015 r. Tak więc w ocenie Sądu treść zeznań M. W. mogła być spowodowana ówczesnym zatrudnieniem w zainteresowanej spółce i podyktowana obawą o ewentualne skutki jej odmiennych twierdzeń złożonych na rozprawie. Jak już wskazano powyżej, Sąd również nie dał wiary podnoszonym kwestiom związanym z nawiązaniem kontaktów przez ubezpieczoną z siedmioma firmami, na które to nie zgromadzono żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających zaistniałe okoliczności. Ubezpieczona podnosiła, że umawiała się z przedstawicielami firm na mieście, lecz powyższego również nie zdołała udowodnić za pomocą dostępnych środków dowodowych. Dodatkowo Sąd ustalił, że z umowy o pracę wynikało jednoznacznie, że miejscem wykonywania pracy przez S. R. (1) była siedziba firmy mieszcząca się przy ulicy (...), a zatem umowa ta nie przewidywała, aby ubezpieczona mogła wykonywać obowiązki pracownicze poza siedzibą spółki spotykając się z potencjalnymi kontrahentami spółki. Sąd przy ocenie zeznań poszczególnych osób uczestniczących w toku niniejszego postępowania miał na względzie również brak jakiegokolwiek doświadczenia zawodowego ubezpieczonej.

Sąd przy tym uznał za bezwartościową w zakresie dowodowym opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu ginekologii i położnictwa, ponieważ na podstawie dokumentacji medycznej zgromadzonej w niniejszej sprawie nie była w stanie udzielić odpowiedzi na tezę dowodową zawartą w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego.

W związku z powyższym, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. R. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 marca 2015 r., nr: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Oś sporu wyznaczało ustalenie czy odwołująca od dnia 27 marca 2014 r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 j.t.), zwanej dalej „ustawą” obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

W myśl art. 13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, tj. pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Stosownie zaś do definicji zawartej w art. 2 k.p., pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej

o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy.

W rozumieniu art. 22 § 1 k. p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W świetle art. 83 § 1 i § 2 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Pozorność oświadczenia woli nie ma wpływu na skuteczność odpłatnej czynności prawnej, dokonanej

na podstawie pozornego oświadczenia, jeżeli skutek tej czynności osoba trzecia nabywa prawo lub zostaje zwolniona od obowiązku, chyba że działała w złej wierze.

Sąd na wstępie rozważań prawnych doszedł do wniosku, że organ rentowy bezprawnie wskazuje, że umowa zawarta pomiędzy odwołującymi się była jednocześnie pozorna w myśl art. 83 k.c. oraz nieważna na podstawie art. 58 k.c. Taki pogląd jest nietrafny, gdyż zgodnie

ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, „przepis art. 83 k.c. i art. 58 § 1 k.c. stanowią odrębne, samodzielne i wykluczające się wzajemnie podstawy nieważności czynności prawnej. Czynność pozorna jest zawsze nieważna. Niekiedy ważna może być w świetle art.

83 § 1 zdanie 2 k.c. czynność ukryta. Dopiero wówczas jest możliwe badanie jej treści i celu w świetle kryteriów wyrażonych w art. 58 k.c. Nie jest więc możliwe obejście prawa poprzez dokonanie czynności prawnej pozornej.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2005 r., sygn. akt II PK 163/05). Tym niemniej nieprawidłowe zarzuty wystosowane przez organ rentowy nie miały wpływu bezpośredniego na zasadność wydanego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 83 k.c., gdyż zawarta umowa o pracę była zawarta dla pozorów. „Pozorność jest wadą o tyle specyficzną, że składający oświadczenie woli podejmuje świadomie decyzję o wyrażeniu woli określonej treści

oraz decyzję, że oświadczenie to nie wywoła takich skutków prawnych, jakie zwykle wywołuje. O wystąpieniu wady w postaci pozorności można więc mówić w takiej sytuacji,

w której oświadczenie woli zostaje złożone drugiej stronie dla pozorów, czyli bez zamiaru wywołania skutków prawnych, a druga strona ma świadomość, że oświadczenie jest składane dla pozorów i akceptuje brak zamiaru wywołania skutków prawnych.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt I CSK 786/14)

Mając na względzie przedstawione orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz obowiązujące przepisy prawa, Sąd co do zasady uznał przedstawione dokumenty przez odwołującą za wiarygodne co do zasady. Jednakże ze względu na brak podstaw faktycznych należało uznać, że złożone dokumenty do akt sprawy zostały wytworzone w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jedną z naczelnych przesłanek zaistnienia stosunku pracy zgodnie z art. 22 k.p. jest wykonywanie na rzecz pracodawcy określonego typu zadań przez pracownika. W ocenie Sądu odwołująca przez cały okres rzekomego świadczenia pracy, w istocie nie podejmowała żadnych obowiązków wynikających

z podpisanego przez nią dokumentu stanowiącego ramy umowy o pracę. Sąd ustalił, że zgodnie z twierdzeniami wnioskodawczyni, miała ona za zadanie wyszukiwać potencjalnych klientów dla spółki oraz umawiać się z informatykami firmy zajmującymi się oprogramowaniem. Jednak zgromadzony materiał dowodowy nie dał żadnych podstaw

do stwierdzenia, aby odwołująca wykonywała chociażby część czynności, do których była zobligowana. Stanowisko odwołującej podnoszone w toku postępowania dotyczące faktycznego świadczenia pracy nie zostało w żaden sposób potwierdzone. W aktach rentowych oraz sądowych nie przedstawiono żadnego dowodu w sprawie, jakoby ubezpieczona miała faktycznie świadczyć pracę. Z dokumentów nie wynika, aby odwołująca swoimi działaniami pozyskała chociażby jednego kontrahenta. Ponadto nie udowodniono wykonywania pracy przez S. R. (1) za pomocą osobowego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

z podanego materiału dowodowego. Również zdaniem Sądu zeznania zawnioskowanych świadków nie dają podstaw do uznania, że ubezpieczona wykonywała pracę, o czym wyczerpująco podniesiono podczas oceny ustalonego stanu

faktycznego. Sąd również doszedł do przekonania, że skoro została naruszona przesłanka art. 22 k.p. w postaci niewykonywania obowiązków pracowniczych, to w konsekwencji należy uznać, że również nie doszło do wykonywania nadzoru pracowniczego. Płatnik składek w istocie nie mógł kontrolować pracy odwołującej, gdyż faktycznie jej nie wykonywała, co stanowi niewątpliwie kolejne naruszenie ww. przepisu.

Sąd zważył, że kolejną przesłanką wskazującą na pozorność umowy o pracę był też brak płynności finansowej płatnika składek, który nawarstwiał się od kilku lat. Jak wynika bezpośrednio z akt sprawy, zainteresowana spółka posiadała zaległości podatkowe

w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Urzędu Skarbowego. Powyższe niewątpliwie miało dalszy wpływ na ogłoszenie w dniu 2 września 2016 r. przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych upadłości (...) Sp. z o.o. z siedzibą

w W. likwidacji majątku spółki. W ocenie Sądu fatalna sytuacja finansowa płatnika składek, z którą borykał się od kilka lat, nie pozwalała na zatrudnienie kolejnego pracownika spółki. Ostatecznie brak działań zainteresowanej spółki w celu poprawy kondycji finansowej, spowodował likwidację majątku. Sąd doszedł do przekonania, że wskazuje to na realny brak środków na utrzymanie etatu pracownika za wynagrodzeniem pobieranym przez ubezpieczoną, co dla pracodawcy oznacza wyższe obciążenie. Zatrudniając pracownika pracodawca musi dokonać rachunku ekonomicznego, aby mieć pewność, że istnieje możliwość wypłacania wynagrodzenia przez czas określony umową, chyba że zakłada,

iż obowiązek wypłaty zasiłków przejmie organ rentowy, co cechuje umowy pozorne. W tym aspekcie Sąd zważył, że krótki okres pomiędzy rozpoczęciem rzekomego świadczenia pracy

a przejściem na zwolnienie lekarskie, co wiązałoby się z wypłatą zasiłków przez organ rentowy, również nie przemawia za stwierdzeniem, iż odwołująca wykonywała obowiązki pracownicze na rzecz spółki.

Na marginesie rozważań prawnych, Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca nie miała doświadczenia zawodowego do wykonywania czynności na stanowisku specjalisty ds. marketingu. W tym aspekcie Sąd uznał za nieprzekonujące zeznania, zgodnie z którymi odwołująca twierdziła, że doświadczenie zdobyła będąc wcześniej zatrudnioną na stanowisku recepcjonistki. Również ubogi materiał dowodowy w tym zakresie nie pozwolił na ustalenie, iż ubezpieczona była osobą kompetentną w odniesieniu do stanowiska, które miała piastować.

Dokumenty zalegające w aktach sprawy wskazywały jedynie, że odwołująca w przeciągu odbycia miesięcznych bezpłatnych praktyk w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wykazała się dużym doświadczeniem w zakresie administracji biurowej, a także bardzo dobrą znajomością języka angielskiego. Dodatkowo należy wskazać, że S. R. (1)

nie ukończyła studiów prawnych, co również obrazuje, iż nie posiadała ona odpowiedniego wykształcenia do wykonywania obowiązków pracowniczych na ww. stanowisku wskazanym przez zainteresowaną spółkę. Płatnik składek natomiast nie zatrudnił innego pracownika

na miejsce odwołującej, co zdaniem Sądu również wpłynęło na ocenę, iż stanowisko dyrektora ds. marketingu było pozorne i w istocie nie funkcjonowało w siedzibie zainteresowanej spółki. Zatem Sąd doszedł do przekonania, że skoro prezes zarządu rzekomo przejął wszystkie obowiązki należące do ubezpieczonej, to jej stanowisko było niepotrzebne, a co za tym idzie posiadało w sobie cechy fikcyjności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.